

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo Sacerdotes dimittunt peccata vel retinent. E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

imputat, alijs per misericordiam non imputat. Ex his aperte ostenditur, quod Deus ipse pœnitentē soluit à debito pœnæ: & tunc soluit, quando intus illuminat, inspirando veram cordis contritionē. Cui sententiæ ratio suffragatur, & auctoritates attestantur. Nemo n. vere compungitur de peccato, habens cor contritum & humiliatum, nisi in charitate. Qui a. charitatem habet, dignus est vita æterna. Nemo a. simul vita & morte dignus est. Nō est ergo tunc ligatus debito æternæ mortis. Filius n. iræ esse desijt, ex quo diligere & pœnitere cœpit. Extunc ergo solutus est ab ira: quæ non manet super illum, qui credit in Christum, sed super illum qui non credit. Non ergo postmodum per sacerdotem, cui confitentur, ab ira æterna liberatur: à qua iam liberatus est per Dominum, ex quo dixit Confitebor. Solus ergo Deus hominem interius mundat à peccati macula, & à debito æternæ pœnæ soluit: qui per Prophetam ait. Ego solus deleo iniquitates & peccata populi. Item Amb. Verbum Dei dimittit peccata, sacerdos est index. Sacerdos quidem officium suum exhibet, nullius potestatis iura exercet. Idem, Ille solus peccata dimittit, qui solus pro peccatis nostris mortuus est. Idem Aug. Nemo tollit peccata, nisi solus Deus, qui est agnus tollens peccata mundi. Tollit autē & dimittendo, quæ facta sunt, & adiuuando ne fiant, & perducendo ad vitam, vbi omnino fieri non possunt. His alijsq; pluribus testimonijs docetur, Dominum solum per se peccata dimittere: & sicut dimittit quibusdam, ita & aliorum quorundā peccata retinet.

Quod Sacerdotes etiam dimittunt peccata, & tenent peccata, suo modo.

Nec ideo tamē negamus sacerdotib. concessam potestatem dimittendi, & retinēdi peccata, cum hoc veritas in Euangelio aperte doceat. Hinc August. ait, Ecclesiæ charitas, quæ per Spiritum S. diffun-

Ddd 5 ditur

*Ephes. 2. a.
Ioan. 3. b.*

*Amb. cap. 4.
lib. 2. de Ca.
in S. Abel.
rom. 4.
Esa. 43. d.
Aug. ad fin.
hom. 23. lib.
homiliarum.
50. rom. 10.
Ioan. 1. d.*

*Matth. 16. e.
Ioan. 10. f.
Tract. 12. r. 9.
lib. de pœn.
cap. 16. To. 4.*

ditur in cordib. eorū, qui participes sui sunt, peccata dimittit: eorum qui non sunt, tenet. Item, sacerdotes possunt confitentibus parcere, quibus non

*Aug. in lib.
de pen. vera
& falsa. cap.
10. Ioan. 2. f
Matth. 16. c*

remittunt, remittit Deus. Lazarū n. de monumēto suscitatum obtulit discipulis soluendū: per hoc ostendens, potestatem soluendi concessam sacerdotib. Dixit n. Quodcunq; solue. super ter. erit solū

*Aug. cap. 4.
lib. 6. contra
Donat. 20. 3.
de baptismo.*

& in cælo, & c. hoc est, Ego Deus, & omnes cœlestis curiæ ordines, & oēs sancti in gloria mea laudant vobiscum, & confirmat, quos ligatis & soluitis: Non dixit, quos putatis ligare & soluere: sed, in quos exercetis opus iustitiæ vel misericordiæ. Aliter a. vel alia opera vestra in peccatores nō cognosco. Idem, Cum veraciter ad Deum conuerso peccata dimittuntur, ab eis dimittuntur, quibus ipse

*Cap. 5. con-
tinuo.*

*Idem Aug.
cap. 21. lib. 5.
de baptis.
contra Do-
nat.*

veraci conuersione coniungitur, Spiritus S. ea dimittit: qui datus est omnibus sanctis sibi charitate coherentibus, siue se nouerint corporaliter, siue non. Similiter cum alicuius tenentur peccata, ab eis tenentur, à quib. ille cordis prauitate disingitur, siue notis corporaliter siue ignotis. Omnes n. mali, spiritualiter à bonis seiuncti sunt. Ecce, hic dicit peccata dimitti, vel teneri à sanctis viris: & tamen Spiritum S. ea dimittere dicit. Et quod maiori consideratione dignum est, idem etiam dicit, quod Deus per se, vel per sanctos tantum dimittit peccata. Ait n. sic, Sacramentum gratiæ dat Deus etiam per malos: ipsam vero gratiam, non nisi per seipsum, vel per sanctos suos. Et ideo remissionē peccatorū vel per seipsum facit, vel per ipsius columbæ membra: quibus ait. Si cui dimiseritis, dimittetur. Ecce quam varia à doctōribus traduntur super his, & in hac tanta varietate quid tenendū? Hoc sane dicere ac sentire possumus, quod solus Deus dimittit peccata & retinet: & tamē ecclesiæ cōtulit potestatem ligandi & soluendi, sed aliter ipse soluit vel ligat, aliter ecclesia. Ipse enim per se tantum

tantū dimittit peccatū: qui & animam mundat ab
interiori macula, & à debito eterne mortis soluit.

Quomodo sacerdotes ligant, vel soluunt à peccatis. F

Non à hoc sacerdotib. concessit, quibus tamen
tribuit potestatem soluendi & ligandi, i. ostendendi
homines ligatos vel solutos. Vnde Dñs leprosum
sanitati prius per se restituit, deinde ad sacerdotes
misit, quorum iudicio ostēderetur mundatus. Ita
etiam Lazarum iam viuificatum obtulit discipu-
lis soluendum. Quia etsi aliquis apud Deum sit so-
lutus, nō tamen in facie ecclesiæ solutus habetur,
nisi per iudiciū sacerdotis. In soluēdis ergo culpis
vel retinendis, ita operatur sacerdos euangelicus
& iudicat, sicut olim legalis in illis, qui contami-
nati erant lepra, quæ peccatum signat. Vnde Hie-
ron. super Matth. vbi Dominus ait Petro. Tibi da-
bo claves regni cœlorum, & quodcunq; ligaueris
super terram, erit ligatum & in cœlis: & quodcun-
que solueris super terram, erit solutum & in cœlis.
Hunc, inquit, locum quidam nō intelligentes, ali-
quid sumunt de supercilio Pharisæorū: vt damna-
re innoxios, vel soluere se putēt noxios, cum apud
Deum non sententia sacerdotum, sed reorum vi-
ta quærat. In Leuitico se ostendere sacerdotibus
iubentur leprosi: quos illi nō faciunt leprosos vel
mundos, sed discernunt, qui mundi vel immundi
sunt. Ita & hic aperte ostenditur, quod non sem-
per sequitur Deus ecclesiæ iudicium: quæ per sur-
reptionem & ignorantiam interdū iudicat, Deus
a. semper iudicat secundum veritatē. Et in remit-
tendis vel in retinēdis culpis id iuris, & officij ha-
bent euangelici sacerdotes, quod olim habebant
sub lege legales, in curādis leprosis. Hi ergo pecca-
ta dimittunt vel retinent, dum dimissa à Deo vel
retenta indicant, & ostendunt. Ponunt n. sacerdo-
tes nomē Domini super filios Israel, sed ipse bene-
dicit, vt legitur in Numeris. Hunc modum ligandi,
& soluendi Hieron. supra notauit.

Matth. 8. &

Luc. 5. c

Ioan. 11. f

Leuit. 13. a.

12. d

Hieron. ad

illud Matthæ

16. Dabo

tibi claves.

tom. 9.

Leuit. 14. b.

Num. 6. &

Alius